

A close-up portrait of a man with dark hair and a light beard, wearing a white button-down shirt. He is holding a red and yellow striped apple in his left hand and a small paring knife in his right hand, peeling the apple. He is looking directly at the camera with a serious expression. The background is dark, and the lighting is dramatic, highlighting his face and the apple.

Mihai IVAȘCU

CONNECTARTS  
NOTE

Tânărul cântă:  
„Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!”  
(Lucian Blaga – „Trei fețe”)

Mihai IVAȘCU

CONNECTARTS  
N O T E

În iubire poți fi  
orice  
câinii de pe leaota  
care de foame amușină gheața  
pleoapa amiezii  
tâmpla odihnită-n lustru  
la zbaterea tot mai departe  
a câmpului de cale  
somnul din strugure-n vară  
nebuna orașului pe scaun în piață  
nisipul crud  
și moartea

la nunțile lor  
eu mereu sunt altul  
și niciodată celălalt  
eu mereu pot fi  
și nu sunt niciodată  
parcă mi-aș naște mama  
parc-aș sufla-n colivă

cineva ciocăne-n ușă  
altcineva deschide  
unul se-aruncă pe fereastră  
și ploaia-i șterge urma dinainte s-apară  
cineva sărută  
altcineva se strânge-n sine  
până cade  
și unul trece pe-acolo  
ca un diabetic lângă capșa  
cineva pleacă  
și nu rămâne nimeni

ascult pântecul tău  
și mi-o imaginez  
pe anita lui fellini  
cum se scaldă  
mușc părul tău roșu de fiară  
să văd cum mi-ar sta  
împușcat în gură  
scriu neaua pe gât să-ți atârne  
în loc de copiii pe care nu ți-i pot face  
pașilor îndărăt frumusețea

le-a pierdut tălpile la marea  
eram de față pot să declar am văzut cu ochii mei  
gol mă-mbătasem de-atâta cucută  
căutam un martor

repetă  
repetă  
repetă  
Într-o zi va fi pentru ultima dată  
să sperăm că nu prima  
și poate nici mâine  
că lumina aprinsă pe sena  
escorta o lasă din milă  
clienților care se-ntorc acasă  
cu greață pe zborul de noapte  
haina ta de mătase  
se simte flutur pe rană  
se simte buză pe apă  
se simte orb care doarme  
în pluta pe spate  
privește-mă  
sunt aici

c-o mână te țin de mână  
cu alta-ți fac semn  
de pe strada paralelă  
traversează acum  
și-o să-mbătrânim împreună  
nefericiți și singuri  
vezi-ți de drum cu mine  
și n-o să ne cunoaștem niciodată



cuplul pe care toți ni-l dorim în vizită  
coboară dintr-un passat și intră la mega  
când mâinile lor se-ntâlnesc  
pe raftul superior  
pe cea mai scumpă sticlă de rosé  
fiți siguri că și privirile lor se-ntâlnesc într-un plan creativ  
într-un plan amorsă  
hand-held trei minute și patruzeci și trei de secunde  
documentar european despre nimic  
regizat de-o femeie cambodgă premiat la oscar  
flash-ul primei întâlniri  
el i-a țipat la ureche dacă știe unde-i baia-n el comandante  
și a gădilat-o cu barba deunăzi conturată la barber shop cu briciul  
ea într-o depresie de facebook într-o fază bouvoir  
și-a promis că ăsta nu-i mai scapă chiar de-ar fi s-o obiectiveze  
poezia momentului a depășit așteptările academiei  
atât de puțin teziste atât de neașteptate  
le-a-ntinerit ficații le-a dezlegat cununiile le-a dăruit  
în loc de adulter cuvântul poliamorie

cuplul pe care toți ni-l dorim în vizită  
își lasă copilul acasă  
cu mama lui  
badantă-n italia  
venită cu ideea judicios adoptată  
ca pe micuță s-o cheme sara clara alexia ca pe nimeni alta  
și să fie înscrisă peste vară la teatru ebru engleză creative writing  
pentru a se dezvolta personal  
pentru a-i fi stimulată empatia  
inteligența emoțională  
pentru a moșteni, în fine,  
altceva decât bagajul genetic al mamei  
dinainte de cariera-pliant ca asistentă TV

cuplul pe care toți ni-l dorim în vizită  
conlucrează la relație într-un mediu lipsit de violență  
unde bătrânii apucă suta și fetele nasc după facultate și master într-un erasmus la douăzeci și  
șapte de ani  
și nu violate-n crâng  
se merge de două ori pe săptămână la kangoo-jumps pe remixuri madonna se bucură  
hipertensiv  
de beneficiile unui job cu program flexibil

spirit de echipă colectiv tânăr bonuri de masă posibilități de creștere  
cuvinte care nu cer nimănui pentru că n-au ce să dea  
reclame la asigurări de viață discursul premiantului la ultimul clopoțel  
noi trăim clipa noi practicăm ascultarea activă noi râdem din diafragmă vouă vi se văd gingiile  
noi ne-am congelat ovulele voi v-ați pierdut printre rate

cuplul pe care toți ni-l dorim în vizită  
consumă risotto cheesecake slow-food ca-n viscri  
seara pe două jumătăți de pat  
citesc împreună  
reviste pentru femei  
atât pentru femei  
cât și pentru bărbați  
și-și urează somn ușor pe miros de lavandă  
după ce-și fac cu folos risipirea online  
după ce-și aplică savant un vârf de roche-posay  
sigur ea n-are nevoie dar mai bine  
previi decât tratezi  
tocmai de-asta au băi separate  
și-același amant



cuplul pe care toți ni-l dorim în vizită  
întreabă dacă se descalță și dacă zici nu  
se descalță și se-ncață cu ce și-au adus  
nu vor nimic decât să-ți vorbească  
despre ce-au mai făcut  
ce-au mai văzut fain pe netflix  
la ce festival urban s-au mai dus  
ce pitch mișto au duminică  
ce blog inovativ și-au deschis  
cum sunt toți ai lor bine-mersi  
câți ani de la ultima-mpăcare sărbătorească  
într-un sky-bar de unde lumea comandă teatral  
băuturi altminteri de nepronunțat în fața străinilor  
de unde lumea se-admiră vitrinier  
în ciuda dorinței de pogo  
de unde lumea se vede  
atât cât permite curbura umăr-gât  
mologii-n galop vertiginos spre becul încins  
care nu-i va satisface  
jumătăți de ocazii imune la post-sincron  
sisteme haute-couture pe banda rulantă  
nouă butoane o fisă primul tonomat de pe hol

visele tale  
alege  
cuplul pe care toți ni-l dorim în vizită  
ciocnește-n cinstea noastră și dă peste cap  
paharul gol



lucrez zilnic la mine  
pentru că nimănui nu-i place un *loser*  
cu ficatul mărit c-o viață care atârnă  
ca o sacoșică de cora de-un gard cu afiș electoral  
lâng-un rahat de câine  
și-un migdal care urcă naiv a iertare la cer

azi lucrez capitolul vină  
se făcea c-aveam 4 ani  
blugi luați de la molena  
o flanelă kaki pătată de griș și fermoar crăcănat la capete  
șepcuță-n chip de rață cu ciocul cozoroc ciorapi albi mai scurți decât călcâiul ghetei cu arici  
întors de la pomana unei mătuși care murise-n casă  
sfâșiată de câinii ei alina și rex  
eram la mall cu mami și tati intrasem la diverta dar erau scumpe  
de la steven seagal cazat la Inter să toarne o zmeură  
pân' la femeia de serviciu care-și oprea resturile cele mai grase-n drum spre wc  
liceenii gelați fetele-buric hoardele de reporteri  
evenimentul zilei cotidianul jurnalul național adevărul libertatea românia liberă  
toți mâncam aripioare picante și ne zâmbeam acefal  
la un moment dat ai mei m-au lăsat să mă joc în tuburile  
cu plase și bile roșii galbene și-albastre unde nu întâmplător

se țipa ca-n lagăr  
acolo am cunoscut iubirea din vină  
hipersensibilă și malițioasă  
reclamă la servicii funerare  
*come a little closer*  
pe pereții tunelului străpuns de metrou  
acolo mi-am învins un fel de capitalism  
se făcea că mergeam de-a bușilea  
palmele-n dreptul urechilor  
voiam s-ajung la cușca cu bile  
aș fi intrat cu capu-n ele  
mi-aș fi afundat degetele-n plastic să-mi zdrelesc cuticulele  
și să-mi sug degetul pocnind de bacterii  
mama mi-ar fi zis *hei ce faci bagi în gură vino-ncoace să te șterg*  
dar nu  
aș fi făcut tot ce se face-n cușca cu bile  
ca să nu-i sperii pe copii  
mersesem oricum departe cu fața de poker  
ai fi jurat că sunt acolo  
că plâng din răsfăț sau dintr-o prea cocoșată priză  
la spinarea momentului  
dar nu

Înăuntrul meu vâsleam pe lac  
în afară făceam cunoștință cu gemeni  
înăuntrul meu mestecam o floare și-mi priveam ochii roșii cum dansează foc de tabără-n folia  
apei  
În afară-mi intrase o geană  
înăuntru ieșise din apă dumnezeu și nu știa să vorbească doar gemea  
în afară tata-mi făcea poze cu nokia – n-aveam să le văd niciodată  
se făcea că lovisem cu talpa  
o fetiță din spate  
m-am întors  
*hei ce faci nu vezi c-o doare*  
fetița din spate și-a urcat cu-arătătorul  
dioptriile groase la rădăcina nasului  
un tampon alb dezlipit la colț  
aerisea o gaură de piele cusută  
și niciun ochi drept  
*ciclopul ciclopul* nu întâmplător  
zbierau dintre bilele roșii galbene și-albastre  
le-aș fi spart căpățâna și le-aș fi scos ochii  
să-și aleagă ea unul nou cel mai frumos cel care-i place  
aș fi-ngânat ceva vezi-mă uite-mă uită-mă dar am mers mai departe  
spre cușcă căci era dreptul meu mami tati steven seagal femeia de serviciu liceenii fetele-buric

reporterii  
evenimentul zilei cotidianul jurnalul național adevărul libertatea românia liberă  
toți am mers mai departe  
i-aș fi dat ochii mei doar să nu mai privească  
dar nu  
dac-aș putea să salvez  
câțiva mega din tot ce-am trăit  
fetița din spate m-ar ierta  
pentru totdeauna în times square



subțire carnea mea  
greu pământul care mi se toarnă  
din saci printre coaste  
nu rețin nicăieri în minte  
să fi fost posesia voastră  
lutul vostru simpatic  
fabrica cuiva de câlți  
meșteriți precis pentru sechestrul în doi pe terasa bătută de ploaie  
tot ce găsesc pe-aici  
e-o falsă impresie un etui de ruj  
o față cam plină de spână  
călărind negri cai pe faleză  
nicăieri în minte n-apare șifonul  
pielii ostoite de lapte  
și totuși ce-mi plăcea că-i trăgeai fermoarul ca să urc fidel în amvon  
de la o diviziune celulară încolo  
metabolismul meu va căpăta  
ticurile circarilor  
picioarele se vor sui singure pe masa uzinei falimentate  
ce păstrează intactă seria blondelor de cunoscut într-o viață  
plămânul meu stâng se va-ntări și din gură o să-mi cânt  
pomul de sădit ori măcar libertatea



pe unghiile mele poroase  
bătrâne-n braille o să-și treacă  
ultima dorință și pantofii-cui  
m-am dus să te caut la marginea firii  
așa mulți pe-acolo zgâriam la ușa rotativă  
cu câte-un bilet și se făcea  
că nu știam să-l citim pe-al nostru  
și ne rugam între noi  
să ne zicem pe cine căutăm  
disperarea torcea cumișcă lebede din sticlă se-nvârteau în cerc  
m-apucasem și eu de gâtul uneia mai slabe  
care-mi promisese că-n vis am să-ți râd  
și te vei trezi dintr-o dată  
și-oi umbla nebună-n bucurești noaptea  
și stinse vor fi felinarele și muți martorii vii  
și pleoapa cerului trasă  
și ne vom iubi neștiuți  
sub aripa caldă acum de nisip  
iar marea cerută ca o plapumă la febră va veni  
și va fi altădată eclipsă  
nu rețin nicăieri în minte  
și totuși ce-o să-mi placă sunetul nostru

de măr zdrobit de soldați  
de horă-n trenul uitat pe câmp  
tot ce găsesc pe-aici nu-mi folosește  
vreau inima ta și-un cuțit  
vreau sufletul tău lungit pe-o pană  
vreau râsul tău  
trimis pe-un satelit înghițit de-o gaură neagră să țipe pretutindeni mereu  
te-apuc de rever coboară scara ori ia-mă cu tine trage-mă nu vrei  
m-arunc în prăpastie și nu cad  
subțire carnea mea  
greu pământul care mi se toarnă



În iubire poți fi  
orice  
ia-ți catrafusele și mută-te  
du-te-n spatele lumii și varsă  
strigă-ți vecinii pe numele amantelor  
poftește la căpșunele galbene terfelite-n sânge  
lasă-mă să număr banii de pâine  
ca pe pașii către ștreang  
și nu-ți întoarce fața boțită  
la dimineața care-ncepe să muște din blocuri  
din fricile noastre calde  
mărunte

mă mișc  
și la răstimpuri visez  
toate străzile vieții mele  
niște salahori cu pălăriuțe pe-un câmp de cruci  
care-n viață se uitau unu-n altul cum se-upleacă copilul la țară  
cu capu-n puț să-și caute soarta-n apa de umbră  
și-aici dimpotrivă nu se cunosc și se-ntreabă  
când vine dumnezeu să-i sărute pe gură

dacă tu frunții mele  
vei găsi o menghină  
și eu ochilor tăi o foarfecă  
dacă mie-mi sapi  
în tors o scorbură s-ascunzi omătul peste vară  
și tu-ți atârni pe sfoară sânii  
cât se coc găluștele cu prune  
trebuie că noi vom odihni  
singurul trup din odaie  
și rece va fi asta

amorțită inima ta  
pungă de plastic dă din șolduri  
se ridică-n capul oaselor  
închide ochii și se vede –  
cea mai frumoasă fată din lume  
e oarbă și miroase-a tei  
eu sunt ibovnicul ei  
care a dus-o la groapă

dar azi e departe  
și-i încă ieri și fiecare-și spală cu scârț cămașa de forță

Înăuntrul ei neiubiți viața ne leagănă sictirită  
are fața trasă și lucrează la poștă  
să vină dracu' azi odată  
să ne găsim prin saloane igrasioase și-n curtea pustie de maici  
unde cântă măceșii  
păcate de înger  
și noi de la unu  
sperând ca proștii c-o să murim  
sărim și ne zdrelim genunchii  
și soarele verde n-apune  
rămâne ieri și mâine  
și noi vii  
obosiți după sex

tac  
mă-ntind pe coapsa hârtiei  
aerul reține  
conturul pieptului  
nimic acum  
dar o să bată  
așteaptă  
trebuie



© ConnectArts – Note | 2021  
Un proiect al Asociației Culturale ISVOR  
Foto: Florin Ghenade



CONNECTARTS  
N O T E

[connectarts.ro](http://connectarts.ro)